

Afrika

En rättvis värld är möjlig

Innehållsförteckning

1	Inledning	3
2	God samhällsstyrning, starka institutioner och demokrati	5
2.1	Social utveckling och trygghet i förändringen	6
2.2	Utbildning	6
3	Arbete och tillväxt	7
3.1	Jordbruket	7
3.2	Handel och investeringar	8
4	Miljö, energi, klimat och hållbar utveckling	10
4.1	Bistånd och partnerskap	11
4.2	Hälsa: HIV/aids, malaria och TBC	11
4.3	Fred och frihet	12
4.4	Jämställdhet	13
4.5	Fackliga rättigheter	13

Rapporten är en del i det internationella rådslagsarbetet från Socialdemokraterna. Våra rapporter innehåller förslag som ska diskuteras under hösten 2008.

Det internationella rådslagsarbetet leds av Jan Eliasson och Margot Wallström. I rådslagsgruppen ingår också: Urban Ahlin, Lena Hjelm-Wallén, Göran Färm, Veronica Palm, Leif Pagrotsky, Björn von Sydow, Laila Naraghi, Kent Härstedt och Liselotte Lenberg.

Har du synpunkter? Skicka dina kommentarer och förslag till:

varlden@sap.se eller besök oss på www.socialdemokraterna.se

Rådslag Världen

Socialdemokraterna

105 60 Stockholm

”Afrika uppvisar fler ansikten, död och våld är verklighet för många människor. Samtidigt pågår löftesrika förändringar, en afrikansk renässans synes möjlig. Regeringen strävar efter att utveckla ett närmare partnerskap med de framväxande demokratiska samhällena. Vi vill utveckla vårt starka historiska engagemang för en ny tids krav.”

ANNA LINDH

1 Inledning

Afrika idag är ingen kontinent av offer utan en stolt och rik del av världen som kan och vill utveckla hela sin potential. Många av Afrika:s länder vill bli jämlika och respekterade partners. Afrika består av 54 länder, sinsemellan mycket olika. Varje land har unika förutsättningar och en politik för Afrika måste bygga på kunskap om vart och ett av dem. Fred, demokrati, respekt för de mänskliga rättigheterna och ekonomisk utveckling är grundläggande faktorer som påverkar hur länderna utvecklas. Bara det senaste decenniet har Afrika fått 18 nya demokratier om än många utvecklade. En grundförutsättning för en hållbar utveckling är en fortsatt demokratisering.

Tillväxttakten i Afrika söder om Sahara har de senaste åren varit i genomsnitt mellan 3 och 6 procent. Det innebär positiva, konkreta förändringar som sällan får uppmärksamhet. Människors levnadsvillkor har förbättrats. Men det går för sakta och för små resurser används för social utveckling. Tillväxtens frukter kommer heller inte alla till del.

Med all rätt finns stort fokus på de stora utmaningarna för Afrika: konflikter, HIV/aids, malaria, TBC, urbanisering, arbetslöshet och brister i demokratin, brott mot de mänskliga rättigheterna, utbredd korruption och etniska konflikter. De globala utmaningarna för klimatet och miljön gäller i hög grad också Afrika. Stora delar av Afrikas befolkning riskerar att drabbas av klimatförändringens effekter.

När priserna på mat och energi stiger drabbas de som lever på de minsta marginalerna hårdast. De allra fattigastes situation förvärras ytterligare och har både i Afrika och i andra delar av världen lett till social oro. Utvecklingen är sammansatt och komplicerad och en politik för Afrika måste vara samverkande och mångsidig. Vägen ur fattigdom går genom en hållbar ekonomisk tillväxt.

Ett första steg i en socialdemokratisk politik för Afrika måste därför vara att nyansera den allmänna bilden av Afrika och att låta den komplexa och dynamiska verkligheten hos Afrikas 54 länder träda fram.

Fattigdomen är i många länder utbredd. Det handlar både om avsaknad av materiella resurser och om brist på möjligheter att påverka sin levnadssituation, att göra sin röst hörd, att påverka. På femtio år har Afrikas befolkning ökat från omkring 200 miljoner till 800 miljoner. Medellivslängden stiger, barnadödligheten minskar.

Afrika är en ung kontinent. Majoriteten av befolkningen är under 25 år. De unga är både Afrikas hopp och utmaning. Ungdom och urbanisering i kombination med fattigdom och arbetslöshet är en grogrund för sociala konflikter och spänningar. En hörnsten i vår politik ska vara att stödja en afrikansk strategi - där urbanisering och migrationen från landsbygd till storstad kan bli en möjlighet till utveckling - inte ett hinder.

Den utmaning som Afrikas länder står inför har vi själva i Sverige en gång upplevt – kampen ut ur fattigdomen. Socialdemokratien satte människan och hennes arbete och kunskap i centrum. Arbete åt alla och livslångt lärande.

Afrikas befrielse från kolonialismen på 60-talet och framåt hade ett starkt stöd från Sverige. En socialdemokratisk politik för länderna i Afrika ska bygga på och utveckla den traditionen.

Stödet till Afrikas länder har alltid haft bred förankring såväl i Sveriges riksdag som i samhället i stort med undantag för moderaterna och delar av näringslivet. Svenska folkrörelsers samarbete med det civila samhället i Afrika är väl utvecklat. Vi vill särskilt uppmuntra detta samarbete och en satsning bör göras för att öka utbytet mellan svenska och afrikanska ungdomar.

Afrikas integration i den globaliserade ekonomin och politiken är en nödvändighet för utveckling. Vi vill se en global handelspolitik som ger möjlighet för tillväxt inom den egna jordbruks- och energisektorn. Afrika måste på ett bättre sätt kunna dra fördelar av globaliseringens potential.

Omvärldens relationer med länderna i Afrika, dess folk och nationer, företag och organisationer, måste bygga på internationell rätt och vila på ett rättighetsperspektiv där individen står i centrum.

Demokrati och mänskliga rättigheter är nödvändiga fundament, men otillräckliga för att försäkra att globaliseringens frukter kommer människorna på den afrikanska kontinenten till del. Detta kan endast ske genom en aktiv politik med starka institutioner, god samhällsstyrning, gott ledarskap och bekämpande av korruption. Detta utgör i sin tur grunden för ekonomisk utveckling, investeringar och handel.

De förnyade relationerna med Afrika ska utvecklas genom ett brett kunskapsutbyte mellan företrädare för olika delar av samhället bland annat från forskning, näringsliv, fackliga organisationer och kultur.

Däriigenom kan en socialdemokratisk afrikapolitik främja framväxten av långsiktiga relationer och partnerskap.

2 God samhällsstyrning, starka institutioner och demokrati

En socialdemokratisk politik för Afrika ska prioritera god samhällsstyrning och gott ledarskap. Utvecklingen av demokrati och samhällsskick har nått olika långt i olika länder. Krig och konflikter har lett till bakslag i vissa länder samtidigt som vi också sett stora demokratiska framgångar på andra håll.

En integration av Afrikas länder i världsekonomin förutsätter demokratiska samhällen med väl fungerande institutioner. Det bör därför vara en prioritet för en svensk Afrikapolitik att stödja Afrikanska Unionens (AU) initiativ och arbete för demokrati och gott samhällsskick, samt att understödja AU genom stöd och dialog med afrikanska parter, såväl multilateralt som bilateralt och genom det civila samhället.

En grundförutsättning ska vara principen om afrikanskt och lokalt ägarskap av problemformulering och agenda samt respekten för varje individs universella mänskliga rättigheter.

God samhällsstyrning har ett flertal dimensioner. Det omfattar uppbyggnaden och förvaltningen av en statsapparat som på alla nivåer – nationellt, regionalt och lokalt – ska präglas av effektivitet, öppenhet, rättssäkerhet samt insyn och deltagande av samhällsmedborgarna.

Fria, demokratiska, återkommande och allmänna val är nödvändiga, men inte tillräckliga förutsättningar för att skapa ett demokratiskt samhällsskick. Det krävs att hela samhällets aktiviteter, inte minst regeringens, politiska partiers och statsförvaltningens, präglas av respekt för mänskliga rättigheter, lagar och regler och att skattemedel utnyttjas effektivt till gagn för medborgarna och hela samhällets utveckling. Stärkandet av rättssäkerheten utgör en förutsättning för utveckling av gott styrelseskick. Fria och oberoende medier har en viktig roll som granskare av makthavarna och upplysare av medborgarna om deras rättigheter.

Fungerande politiska partier är viktiga grundstenar i en demokrati. Utan demokratiska partier, med frivilligt aktivt deltagande av medborgarna och med partistrukturer som garanterar medlemmarna rätten till initiativ och beslutande i demokratisk ordning, kan aldrig demokratin befästa i samhället.

Politiska partier är en del av det civila samhället och är den brygga som krävs för att kanalisera medborgarnas krav till politiska handlingsprogram, där ansvar kan utkrävas av dem som väljs att genomföra dessa program. Det svenska arbetet och stödet till utveckling av demokratiska partier är viktigt.

En socialdemokratisk Afrikapolitik bör arbeta för utveckling av politiska partier, ett aktivt civilt samhälle och för demokrati, mänskliga rättigheter och fred. Vi ska stödja institutioner

som verkar för stabila demokratiska strukturer och gott ledarskap. Anna Lindhs initiativ med en politisk ledarskapsdialog mellan nordiska och afrikanska ledare ska utvecklas.

Att bekämpa korruption och ekonomisk brottslighet liksom skatteparadis och skadlig skattekonkurrens mellan länder är viktiga beståndsdelar i en Afrikapolitik som strävar efter att stärka de ekonomiska och politiska institutionerna i de afrikanska länderna.

En särskild svensk ambassadör för korruption och bekämpande av skatteflykt ska utses.

2.1 Social utveckling och trygghet i förändringen

Globaliseringen har inneburit att andelen fattiga i världen har minskat. Samtidigt lever vi i en värld som är påtagligt ojämlik och orättvis. En förutsättning för social och ekonomisk utveckling är demokrati, jämlikhet mellan människor och att de grundläggande mänskliga rättigheterna i arbetslivet erkänns. Den långsiktiga fattigdomsbekämpningen bör inriktas på att minska klyftorna. Erfarenheten visar att detta också leder till minskning av den absoluta fattigdomen.

Ett arbete med rimliga villkor och en lön som människor kan leva på ger den trygghet som krävs för att ska kunna förändra sin livssituation och stärka den självkänsla som ger möjlighet att påverka samhället. Detta är särskilt angeläget i en värld som präglas av starkt ökande matpriser.

2.2 Utbildning

En av de stora utmaningarna för utveckling i Afrika idag är att skapa möjligheter för god utbildning på alla nivåer i samhället.

Fler barn går i skola än någonsin, men kolonialism och diskriminering har lämnat efter sig stora biter i de afrikanska samhällena. Det råder ingen tvekan om att utbildning idag är bristvara, särskilt för flickor, och en flaskhals för Afrikas utveckling.

Analfabetismen är stor, arbetskraften är i hög grad utbildad och arbetslösheten är hög bland dem, samtidigt som det är brist på yrkesutbildade och forskare. En väsentlig del av landstrategierna och utvecklingssamarbetet för afrikanska samarbetsländer bör därför vara det livslånga lärandet. En särskild satsning på flickors och kvinnors utbildning ska göras. Sverige ska också i samarbetet understödja högre utbildning och forskning. Samarbetet mellan svenska och afrikanska universitet ska därför utvidgas och fördjupas.

3 Arbete och tillväxt

Arbete är länken mellan ekonomisk tillväxt, ekonomisk rättvisa och minskad fattigdom. Fokus på sysselsättning är därför en viktig del i arbetet med att samordna rättighets- och utvecklingsperspektiven.

En socialdemokratisk politik för Afrika har därför som ett huvudmål att stödja en hållbar och hög tillväxt, full sysselsättning, anständiga arbetsvillkor och rättvis fördelning av resurser.

Vi bör stödja afrikanska länder att formulera egna mål som är inriktade på att skapa en stabil makroekonomisk situation, med starka offentliga finanser och stabil prishöjning, samtidigt som de tydligt bidrar till en mer rättvis inkomstfördelning och ökad sysselsättning.

Vi vill att EU i sitt samarbete med Afrikanska Unionen delar med sig av Lissabonprocessens erfarenheter och arbete om hållbar tillväxt och full sysselsättning. Sverige bör under sitt ordförandeskap i EU 2009 driva på arbetet med en extern Lissabonstrategi som syftar till att EU:s politik gynnar global utveckling ex i Afrika. Strategin kan tex. innehålla konkreta biståndsmål, rättvisare handelspolitik och slopade av jordbrukssubventioner.

Förändringar är nödvändiga för utveckling och tillväxt, men följderna av detta ska inte riktas mot den enskilde individen. Strukturomvandling kan bejakas om samhället erbjuder trygghet i förändringen genom utbildningsmöjligheter och ekonomiska trygghetssystem som är knutna till individen och inte till arbetstillfället eller arbetsgivaren.

Sverige bör därför driva i organ som ex. Världsbanken och Internationella Valutafonden att de ska stödja projekt som utvecklar de grundläggande trygghetssystemen, och inte som idag ställa krav på motsatsen. Generella sociala trygghetssystem som är demokratiskt styrda och solidariskt finansierade via skattesystem bidrar till ekonomisk tillväxt och rättvis fördelning.

3.1 Jordbruket

Jordbruket är den näring som sysselsätter flest personer i Afrika. Jordbruket är den avgörande ekonomiska motorn och för en lång rad länder. Men det som skulle kunna vara en viktig potential för Afrikas tillväxt, export av jordbruksprodukter, bromsas av hinder att komma in på de internationella marknaderna.

Sverige måste som EU-medlem verka kraftigare för en reformering av EU:s jordbruks- och handelspolitik i riktning mot att handelshindren och jordbruksstödet helt avskaffas.

De höga matpriserna skapar sociala spänningar och oro. Det kan även underminera det långsiktiga arbetet som görs för att stärka demokrati och mänskliga rättigheter. Ett huvudtema i vår politik är fattigdomsbekämpning.

Att säkra tillgång på mat och rent vatten är av strategisk betydelse. Jordbruksutveckling är en viktig faktor för de afrikanska ländernas utveckling, såväl för lokala marknader och livsmedelstrygghet som för handel och utveckling. Afrikapolitiken ska tydligare prioritera

åtgärder för hållbart jordbruk. Bristen på mat och stigande matpriser leder ofrånkomligt till svält, oro och riskerar att undergräva sammanhållningen i många afrikanska länder.

3.2 Handel och investeringar

En socialdemokratisk politik för Afrika stöder frihandel. Handelsförbindelser och investeringar ska bygga på ett reellt partnerskap och stödja utvecklingen av en öppen och fri handel, såväl mellan de afrikanska länderna själva som mellan Sverige, EU och Afrika. De afrikanska ländernas produktionskapacitet och produktivitet måste utvecklas för att utgöra grunden för en social politik för välfärd. Ökade exportinkomster och fler arbetstillfällen bidrar till utveckling. Men handel och investeringar kan - fel utformade - också leda till ökad fattigdom, ökade klyftor och exploatering av både människor och miljö. Det är därför viktigt att fattiga länder får reell möjlighet att påverka de handelsavtal som berör dem.

En socialdemokratisk handelspolitik för Afrika ska verka för reformer inom EU och Världshandelsorganisationen (WTO) som stärker de fattiga ländernas kapacitet att delta på lika villkor i de processer som formar villkoren för handel och investeringar. Öppenheten kring handelsförhandlingar måste öka så att medborgare, det civila samhället och folkvalda får möjlighet att delta i dialog.

Handel ska styras av gemensamt beslutade regelverk som är rättvisa och gäller lika för alla. Sverige ska inom ramen för EU verka för en handelspolitik som inte diskriminerar de afrikanska ländernas produkter. De så kallade ekonomiska partnerskapsavtalen (EPA) mellan EU och länder i Afrika är i vissa delar orättvisa och bör rättas till.

EPA-avtalen mellan EU och Afrika måste resultera i långsiktiga och utvecklingsvänliga handelsavtal. Hörnstenarna bör vara utveckling, partnerskap och regional integration. EU måste vara berett att göra fler och mer omfattande åtaganden än länderna i Afrika. Vad gäller marknadstillträde så ska EU genomföra sitt löfte vad gäller att ge tull- och kvotafritt tillträde. Stegvisa övergångstider ska endast göras för två produkter: socker och ris.

Rättvisa handelsvillkor mellan Europa och Afrika är ett oavvisligt krav som ska drivas i alla relevanta organ, Riksdagen, EU och WTO.

Handelspolitiken ska utformas på ett sådant sätt att den inte leder till miljöförstöring eller sociala spänningar. En socialdemokratisk Afrikapolitik ska stödja svenska initiativ som skapar god tillväxt och hållbar utveckling. Den afrikanska diasporan spelar en viktig roll när det gäller överföring av externa resurser för investeringar i Afrika - vilket i många länder utgör en av de främsta källorna för inflöde av valuta och investeringar. Vår politik ska därför ta tillvara den afrikanska diasporans kunskaper och kontakter.

Med tillväxt följer också ett ökande sparande. Inhemskt sparande placeras ofta utanför Afrika. En utveckling av finansmarknaden och aktiebörser bidrar till att underlätta investeringar i fler länder. Behovet av kapital och investeringar i Afrika är stort. Infrastruktur och service är förutsättningar för tillväxt och utveckling. Sverige ska stödja utvecklingen av

regionala afrikanska börser. Utveckling av en hållbar turistnäring är en stor tillväxtpotential för många länder. Vi vill också peka på vikten av svensk närvaro, både när det gäller utvecklingssamarbetet och partnerskapet men också handel.

Afrika är en rik världsdel med stora naturtillgångar. Den svenska Afrikapolitiken bör lägga ökad tyngd på fördelningspolitik. Även med en hög tillväxt är risken stor att en begränsad del av denna når ut till de fattigaste. Det är också viktigt att inkomster från exempelvis råvaruutvinning kommer hela befolkningen till godo.

Svensk representation med ambassader och konsulat är viktig för både handel med svenska företag, utveckling av goda bilaterala relationer och utveckling av samhällena.

Vi socialdemokrater anser att de ambassader som planeras att stängas i och med landkoncentrationen av biståndet fortsatt ska finnas kvar. Sverige ska inte automatiskt överge sin diplomatiska närvaro på grund av att biståndet avslutas. Där bistånd inte längre är aktuellt är istället svensk handel, företagsamhet, investeringar och andra former av kontakter oftast mer intressant och angelägna.

4 Miljö, energi, klimat och hållbar utveckling

Tillväxt och utveckling kan, och måste, gå hand i hand med arbetet för en god miljö. Att ställa tillväxt i motsatsställning till miljö är att förneka de fattiga länderna rätten till utveckling och välfärd.

Utveckling innebär ökad tillväxt, bättre utbildning, ökad livslängd och ökad välfärd. Detta i sin tur ökar också energikonsumtion och därmed miljöfarliga utsläpp som driver på växthuseffekten och klimatförändringarna. Men utvecklingsspiralen är inte förutbestämd.

Kyotoprotokollet uppmuntrar till överföring av kunskap och ekonomiska resurser till utvecklingsländerna för att främja deras egen forskning, utveckling och kapacitet att delta i det internationella miljöarbetet. Teknikutveckling och utsläppshandel räcker inte för att samtidigt hantera Afrikas ökande energianvändning och utsläpp och uppfylla kraven på minskning av världens totala utsläpp.

Den industrialiserade världen måste ta itu med sin egen energi- och resurshållning. En Afrikapolitik kan bara bli framgångsrik om den rika världen uppfyller sina klimatåtaganden. Utvecklingsländer och kontinenter som Afrika kan, och måste ta en annan väg redan från början. Tillväxt och utveckling ställer krav på ändliga resurser, men effektivare användning minskar kraven. Utvecklingen av nya förnyelsebara och miljövänliga energislag måste komma Afrika till del genom att de görs ekonomiskt försvarbara. Sverige har både möjlighet och ansvar att bidra till att skapa en hållbar utveckling för Afrika.

Sverige är ett av världens mest framstående länder på miljöteknik. Vi vill stödja en politik som ger Afrikas länder tillgång till aktuell forskning och ny miljöteknik. En särskild fond för investeringar i hållbar utveckling och miljövänliga investeringar i Afrika ska skapas.

Afrika drabbas redan idag och sannolikt också hårt i framtiden av klimatförändringarna. Ökenspridningen och den stigande havsnivån är två tecken. Arbetet med att minska utsläppen av växthusgaser är därför en prioriterad uppgift i alla politiska organ. Krig och konflikter är starkt bidragande orsaker till miljöförstöring liksom naturkatastrofer som kan vara orsakade av, till miljöförstöring. De människor som drabbas av krig, konflikter och naturkatastrofer och är idag mycket utsatta. Afrika riskerar att drabbas av en stora flyktingrörelser på grund av klimat och miljöförändringar.

4.1 Bistånd och partnerskap

Under lång tid har den dominerande relationen med Afrikas länder varit olika typer av utvecklingssamarbete. En breddning av relationerna mellan Sverige och Afrika innebär samtidigt att den hittills dominerande relationen, behöver förändras och fördjupas.

Det övergripande målet för biståndet är, och ska även fortsättningsvis vara, fattigdomsbekämpning och att uppfylla Millenniemålen. En grundläggande förutsättning är att Sverige fortsätter att upprätthålla en procentmålet i biståndet. Sverige måste dock sätta större press på de rika och stora givarländerna, exempelvis inom EU och G8 att leva upp till sina egna löften. Tvärt emot de ökande behoven och löfena sjunker EU:s samlade bistånd.

För att Millenniemålen ska uppfyllas måste den politiska, ekonomiska och sociala utvecklingen på den afrikanska kontinenten stärkas. En svensk Afrikapolitik kan bidra till detta genom att verka för en breddning och fördjupning av bilden av Afrika samt genom insatser som riktar sig mot de åtta Millenniemålen: fattigdomsbekämpning, utbildning, jämställdhet och kvinnors rättigheter, barnadödlighet, mödravård, HIV/aids, malaria och TBC, hållbar utveckling och partnerskap.

Sverige har genom sin politik för global utveckling, fastställt en inriktning som innebär att alla politikområden, inte bara bistånd, ska bidra till en rättvis och hållbar utveckling utifrån rättighets- och fattigdomsperspektiv. Det övergripande gemensamma målet för utvecklingssamarbetet är att bidra till att skapa förutsättningar för fattiga människor att förbättra sina levnadsvillkor.

Sverige bör verka för ett ökat internationellt bistånd till Afrika och en snabbare och mer omfattande skuldavskrivning till de allra fattigaste ländernas. Skuldavskrivningar ska kopplas till krav på samtliga mänskliga rättigheter, inklusive fackliga rättigheter.

Det bistånds- och opinionsarbete som görs av det civila samhället och folkrörelserna i Sverige om Afrika ska utökas. Partnerskap bygger på att parterna känner och respekterar varandra.

Den landkoncentration som genomförts av den borgerliga regeringen utelämnar en rad länder i Afrika som är strategiska för Sverige och minskar direktkontakten med en rad länder och organisationer. Närvaro är avgörande för förståelse och uppbyggnad av partnerskap. Sveriges förmåga att föra en välunderbyggd och effektiv Afrikapolitik måste stärkas.

4.2 Hälsa: HIV/aids, malaria och TBC

Afrika söder om Sahara är den region i världen som är hårdast drabbad av HIV/aids. I halvtidsgenomgången av Millenniemålen pekade området ut av FN som ett av de områden i världen där det är svårast att uppnå målen. HIV/aidsepidemin är ett allvarligt hot mot samhällsutveckling och fattigdomsbekämpning.

Utbredningen av HIV/aids sammanfaller till stor del med utbredningen av malaria och tuberkulos. Afrika är värst drabbat i hela världen av dessa sjukdomar. Kopplingen mellan

malaria och aids visar att de kraftigt samverkar, förvärrar sjukdomen och försvårar behandlingen.

HIV/aids utgör ett hot som inom vissa regioner kan jämföras med ett krigstillstånd och som kräver en allmän och bred mobilisering av alla krafter i samhället. Politisk vilja och ledarskap är därför väsentligt för att kampen mot HIV/aids ska vara möjlig att genomföra konsekvent och effektivt. Stigmatiseringen av HIV/aids och bristen på agerande från ansvariga politiker är oacceptabel. Det finns en koppling mellan spridningen av HIV/aids och kvinnors ställning i samhället, därför vill vi, också som ett led i kampen mot smittspridning, betona flickors utbildning, stärkande av kvinnors ställning samt sexuell och reproduktiv hälsa.

En socialdemokratisk politik för åtgärder mot HIV/aids, malaria och TBC innebär:

- Bättre prevention och sexualupplysning samt tillgång på kondomer.
- Rätt till bromsmediciner till lägre priser.
- Förbud mot diskriminering av aidssjuka och ökat stöd till informationskampanjer om HIV/aids.
- Stärkande av kvinnors ställning inom samhällets alla områden.
- Hävdande av rätten till sexuell och reproduktiv hälsa.

4.3 Fred och frihet

Det finns ett direkt samband mellan fattigdom, utveckling och krig. Afrikas råvarurikedomar är inte sällan grunden för konflikter och krig. Den s.k. Kimberleyprocessen som lett till en certifiering av diamanter har mycket tydligt illustrerat sambandet mellan råvaror, krig och ekonomisk brottslighet. Erfarenheterna från denna process måste appliceras på fler områden.

De senaste årens utveckling i Zimbabwe förskräcker. En fredlig övergång till demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna måste omedelbart ske. Det socialdemokratiska stödet till MDC, som nyligen blivit medlemmar av Socialistinternationalen, måste öka.

Konfliktlösning, säkerhet och fredsskapande mekanismer ska vara centrala teman i en socialdemokratisk Afrikapolitik. Ett exempel är Västsahara - Afrikas sista koloni. De västsahariska flyktingarna är totalt beroende av internationell hjälp för sin överlevnad. Sverige måste utöka sina relationer med Västsahara.

Vi socialdemokrater stödjer arbetet för ett fritt och självständigt Västsahara. Vi kräver att ockupationen upphör, folkomröstningen genomförs och att de marockanska kränkningarna av mänskliga rättigheter i Västsahara får ett slut.

Det är av yttersta vikt att Sverige intar en drivande roll i både EU och FN och kräver att FN:s tidigare antagna resolutioner i frågan snarast genomförs.

Afrikas horn präglas av både interna och gränsöverskridande konflikter. Viktiga nycklar till en hållbar lösning i dessa områden är att kunna bygga upp fungerande samhällen samt att bygga en rättstat med demokratiska institutioner på demokratiska grundvalar. Såväl stöd till utveckling som deltagande i konflikthantering bör vara delar av Sveriges politik för de våldsdrabbade folken i Afrika.

Vi socialdemokrater har länge känt och visat ett djupt engagemang för människorna i Darfur, Sudan. Vi har hävdad att där skett ett folkmord och att FN har ett ansvar att agera. Vår fasta övertygelse är att omvärlden har ett ansvar att skydda människor när deras eget land inte förmår eller vill ta det ansvaret. I vår rapport om *folkrätt och mänskliga rättigheter* utvecklar vi FN:s princip om skyldighet att skydda.

För oss socialdemokrater är det viktigt att Sverige bidrar i Afrikas krishärddar och fortsätter med insatser genom bistånd, humanitär verksamhet, enskilda organisationers arbete, deltagande i internationella organisationers verksamhet och stöd till fredsförhandlingar.

4.4 Jämställdhet

Afrika är en kontinent med många framstående kvinnliga förebilder. Samtidigt är majoriteten av Afrikas – och världens – fattiga människor, kvinnor och barn. Exploatering, förtryck, prostitution och trafficking drabbar särskilt hårt i krig och konflikter. Afrikanska Unionens olika mekanismer för mänskliga rättigheter ska stödjas. Alla insatser i förhållande till Afrika bör ha ett genusperspektiv.

En utgångspunkt för vår politik ska vara FN:s resolution 1325. Att främja jämställdhet ska också vara en målsättning för samverkan. Vår politik ska verka för rätten till sexuell och reproduktiv hälsa, rätten till fri abort och verka för att omfatta homo-, bi- och transsexuellas (HBT) rättigheter. Afrikanska Unionens kvinnokonvention och dess arbete för mänskliga rättigheter och jämställdhet bör stödjas.

4.5 Fackliga rättigheter

Exploatering, maktlöshet, barnarbete, livsfarliga arbetsmiljöer, slavliknande arbeten till svältlöner, sexuella trakasserier, diskriminering, våld och bestraffningar och obefintliga rättigheter är verklighet för hundratals miljoner människor. Social dumping, det vill säga att dessa missförhållanden utnyttjas som konkurrensmedel, måste bekämpas. Trots att majoriteten av världens länder står bakom såväl FN:s konventioner om mänskliga rättigheter och ILO:s kärnkonventioner om rättigheter i arbetslivet kränks människor varje dag. Multinationella företag har ansvar att följa lagstiftning och konventioner.

En socialdemokratisk Afrikapolitik ska i alla sammanhang lyfta fram och ställa krav på att mänskliga rättigheter, inklusive dem i arbetslivet, främjas och respekteras. Särskilda insatser bör göras när det gäller offentlig upphandling, uppföljning av handelsavtal i internationella organ som Världsbanken, Internationella Valutafonden och FN. Det facklig-politiska samarbetet i vårt utbyte med Afrika ska utvecklas och förstärkas.

